

□ □ □ □ □ □ □ Ortaokulda görev yapan öğretmenlerin içinde, sadece benim Eğin’li oluşum vede halkımızın dertleri ile daima yakinen ilişki kurma alışkanlığımın oluşu nedeni ile, öğretmen-veli ilişkilerinde olağan problemlerin çözümü hususunda diğer öğretmenlere göre bir ayrıcalığım vardı diyebilirim.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ Herşey son çare olarak bende biterdi.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ Bu nedenle, öğrencilik hayatımda, amcamlarım olan velilerimize, bir yandan saygı duyarken öte yandan da mesleğimizin gereğini yerine getirmede ki hassasiyetimi ihmal etmeyip herşeye rağmen velilerimizin sevgi ve güvenini kazanmışımdır.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ İşte bununla ilgili ilginç bir anımı naklediyorum.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ Gazetemiz yazı ailesinden sayın Dr.Hüsnü Koyunoğlu ve öğrencim Bedrettin Koyunoğlu’nun babası olan, ilçemiz Müftüsü Bahattin Koyunoğlu; birgün Halk Kütüphanesi’nde çalışırken, elinde orta ve lise matematik kitapları ile çıka geldi. Son derecede hürmetkar tavrı ile “Ben orta ve lise sınavlarına hazır-

[Metin Bali Kitabı hakkında bilgi veriyor. İzlemek için tıklayın:](#)

[Metin Bali sayfasını incelemek için tıklayın:](#)

lanmak istiyorum, bana ders verirmisiniz” dedi. Kendilerine isteğini seve seve yerine getireceğimi, fakat, sizler derin bir ilahiyat bilgisi sahibisiniz, üstelik müftüsünüz, bu lise diplomasına bu yaştan sonra sahip olmanın vede bu kadar zahmet çekerek, sıkıntıya girmenizin ne gereği var diye, ısrar etmeme rağmen, ikna edemedim.

Yazar Nebahat Yalçın (Bayram)
Çarşamba, 25 Nisan 2012 09:39

□□□□□□□□□□□□□□ Haydi başlayalım diyerek, beş-altı ders sayın velim ile çalıştıktan sonra, neticede; bu işin bu yaştan sonra o kadar kolay bir iş olmadığını kendisinin de fark etmesiyle bu hevesinden artık vazgeçmiş oldu.

□□□□□□□□□□□□□□ Bahattin hocamın elini öperek uğurladığım bir günde, bana “Size bir şey söyleyeceğim” dedi. “Buyrun sayın hocam” dedim. Bana hitaben; “Bundan böyle senin adın Metin değil ABDÜL-METİN olacak” dedi. Bu isimle yaşam boyu anılmamı önerdi. "Abdül, Allah'ın kulu demektir" dedi. Duygulanarak, içimden keşke ismim Abdülmetin olsaydı diye de hayıflanmıştım. Yirmi üç yaşımdan sonra, isim değiştirmenin bana zor geleceği düşüncesi

ile, Bahattin hocamın bu isteğini yerine getiremedim ise de, yaşam boyu ismimle ilgili bu takıntı zihnimi meşgul etmiş olmalı ki, aradan elli yıl geçmesine rağmen bu anımı anlatma ihtiyacını duyabilmekteyim.

Ankara'ya yakın olmakla, okulun ihtiyaçlarını bir yandan seri ve kolayca temin ederken, bir yandan da, Başkent'e yakın olmanın avantajı ile, müze, tarihi yer ve sergileri görmek üzere, oto-büslerle, öğrencilerimizle birlikte geziler düzenledik.

□□□□□□□□□□□□□□ İşte bu gezilerden, bir anımı daha naklediyorum.Öğretmenlerimizden söz ederken bahsettiğim ve günü birliğine Ankara'dan gelip dönen, bayan Coğrafya öğretmenimizin aracılığı ile gerçekleşen, Ankara Kolejini ziyaret gezisinde, kolej idaresi, bizlere öğlen yemeği verirken, öğrencilerimize yemek esnasında, kolej öğrencilerinin, samimi olarak güler yüzle hizmet etme-lerinden dolayı, bizim öğrencilerimizin de memnuniyeti yüzlerinden okunuyordu.

□□□□□□□□□□□□□□ Otobüsümüz bir ara T.B.M.M. önünden geçerken, programımızda olmadığı halde, Meclis'i de, acaba çocukları gezdirsem mi? diye aklıma bir fikir geldi.

Yazar Nebahat Yalçın (Bayram)
Çarşamba, 25 Nisan 2012 09:39

Otobüs kaptanına “burada dur” diyerek, doğru Meclis idare amirine çıktım. Spor giyinmiştim. Yaşım 25 idi. Görünümüm bir lise öğrencisinden farksızdı. Meclis idare amirine, “Çamlıdere ortaokul müdürü, öğretmenleri ve öğrencileri ile birlikte Meclisi gezmek istiyoruz acaba müsait mi?” dedim. Biraz düşündü, bazı mazeretler ileri sürerek, “maalesef Meclisi gezemeyeceğimizi git müdürüne söyle” dedi. Ben de toparlanarak okulun müdürü benim dedim. Amir afalladı, beni yukarıdan aşağıya bir süzdü, herhalde hoşuna gitmiş olacağım ki, bana kibarca saatine bakarak, “vekiller şimdi yemek molasında salon boş derhal öğrenci ve öğretmenlerini toparla gel.” dedi. Çok sevinmiştim. Öğretmen arkadaşlarıma ve öğrencilerime bu haberi müjdelemiş oldum. Öğrencilerimin vekillerin oturduğu koltuklara oturarak keyif çatmaları gözümün önünden gitmemiş ve saklı kalmıştır.

METİN BALI

[Tweet](#) (function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 = document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true; s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();